

בש"פ 4116/24 - נאפע סמהדאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 4116/24

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

העורר: נאפע סמהדאן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
מיום 7.5.2024 במ"ת 31877-04-24 שניתנה על-ידי
כבוד השופט י' מינטקביץ

תאריך הישיבה: ט"ו באייר התשפ"ד (23024)

בשם העורר: עו"ד שני מורן

בשם המשיבה: עו"ד טל אשכנזי

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 7.5.2024 (מ"ת 31877-04-24, השופט י' מינטקביץ). בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. ביום 14.4.2024 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום כנגד העורר המייחס לו עבירות של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית (כ-300 גרם סם מסוג קוקאין) והחזקת סכין שלא כדין.

3. העורר נעצר ביום 27.3.2024 ומעצרו הוארך מעת לעת. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 7.5.2024 התקיים דיון בבקשה, במסגרתו הסכים העורר לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, אך עתר להזמנת תסקיר מעצר בעניינו, על מנת לבחון את האפשרות לשחררו לחלופה טיפולית.

4. בית המשפט המחוזי הורה כאמור על מעצרו של העורר עד תום ההליכים, לאחר שדחה את בקשתו של העורר. בית המשפט המחוזי ציין כי לעורר עבר פלילי מכביד, הכולל הרשעות בעבירות של שוד, התפרצות, סחיטה וסמים אשר בגינם ריצה עונשי מאסר בפועל. לנוכח זאת, קבע בית המשפט המחוזי כי מסוכנותו של העורר גבוהה מאוד ולא ניתן לתת בו אמון. בית המשפט המחוזי הוסיף כי אינו סבור שיש תוחלת להגשת תסקיר, שכן לא מתקיימים בעורר החריגים לכלל של בחינת חלופה טיפולית בשלב הקודם לבירור האשמה. בקשר לכך ציין בית המשפט המחוזי כי העורר לא החל בהליך טיפולי קודם למעצרו (הגם שטען כי שולב בעבר בהליך טיפולי במסגרת מאסר קודם שריצה).

5. הערר שבפני מכוון כלפי החלטתו של בית המשפט המחוזי. העורר טוען כי היה מקום להורות על הכנת תסקיר מעצר בעניינו על מנת שניתן יהיה לשקף לבית המשפט המחוזי את תהליך השיקום והגמילה שעבר במסגרת מאסרו הקודם, וכן כדי לבאר אם יש בחלופה טיפולית כדי לאיין את מסוכנותו. העורר מוסיף כי לשיטתו יש לראות בעניינו מקרה חריג המצדיק את השמתו בחלופה טיפולית חלף מעצר מאחורי סורג ובריח כבר בשל זה של ההליך הפלילי. הוא מטעים כי הרשעתו האחרונה היא משנת 2016 כך שעברו הפלילי "אינו טרי" וכי הוא "נמנע בשנים האחרונות מהסתבכות בפלילים". העורר שב וטוען שעבר הליך גמילה במסגרת מאסרו הקודם וסבור שיש לתת משקל לכך.

6. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים בדיון שהתקיים בפני היום, באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות. כידוע, ברגיל העיתוי לשילוב בהליך גמילה מסמים הוא בשלב גזירת הדין. בבש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סויסה, פ"ד סד(3) 101 (2011) (להלן: עניין סויסה) נקבע כי במקרים חריגים ניתן יהיה להורות על כך בשלב המעצר, בהתקיים לפחות שניים מתוך שלושת התנאים הבאים (במצטבר): הנאשם החל בגמילה עוד לפני שביצע את העבירה שבגינה נעצר; פוטנציאל ההצלחה של הליך הגמילה בעניינו הוא גבוה; החלופה הטיפולית מספקת מענה הולם למסוכנות הנשקפת מן הנאשם. בנסיבותיו של העורר, יש קושי לומר כי התקיים התנאי הראשון והעיקרי, וזאת כאשר העורר אינו טוען שהיה בעיצומו של הליך גמילה קודם לביצוע העבירות, אלא מפנה לטיפול שניתן לו בעבר בין כתלי בית הסוהר והסתיים לפני מספר שנים. במכלול הנסיבות, כבית המשפט המחוזי אף אני לא שוכנעתי כי יש הצדקה להורות על קבלת תסקיר של שירות המבחן לצורך בחינת התנאים הנוספים המנויים בעניין סויסה.

7. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, ט"ו באייר התשפ"ד (23.5.2024).

שׁוֹפֵט